

1.

Moederzegen

Leer de jongen de eerste beginselen naar de eis zijns wegs; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken.

Spreuken 22:6

Is het jou weleens opgevallen dat er in de Bijbel vrij weinig geschreven staat over generaties vrouwen? (Groot)moeders en dochters? In het Oude Testament zijn er een paar voorbeelden. We lezen over Lea die Dina ontving. Hoe Jochebed samen met haar dochter Mirjam Mozes naar de rivier de Nijl bracht. Maar dan stopt het al snel. Ja, in het boek Ruth lezen we meer over de relatie tussen Naomi en Ruth, vrouwen uit twee generaties. Naomi wordt zelfs de voedster van Ruths eerstgeboren zoon, lezen we in Ruth 4. Maar Naomi is niet Ruths eigen moeder.

Ik moet eerlijk bekennen dat ik hier zelf nog niet vaak over had nagedacht. Totdat ik mijn gedachten liet gaan over de titel van dit boekje. Moederzegen. Een woord met een dubbe-

le betekenis. Het wijst niet alleen op de zegen die je als vrouw ontvangt in het moederschap. Maar ook op de zegen die een moeder voor een kind is. De zegen die je moeder hopelijk voor jou is. Of is geweest.

Want je moeder is de vrouw die je een eerste voorbeeld gaf van vrouw en moeder zijn. Je zag haar genieten, maar misschien ook worstelen met het moederschap. Ik hoop dat je haar liefde zag geven en ontvangen. Je zag waar haar prioriteiten lagen. Wat belangrijk voor haar was in de opvoeding. In het ouder worden werd je je bewuster van niet alleen haar sterke kanten maar ook haar valkuilen als moeder. Al die ervaringen beïnvloedden jouw beeld, jouw verwachtingen van het moederschap. Je nam je voor welke dingen jij anders zou doen. En waarin je zo graag op je moeder zou willen lijken.

In het leven van alledag valt dat misschien nog niet mee. Nadat je zelf moeder werd kwam je

er misschien achter dat de praktijk vaak weerbarstiger is. Ik in elk geval wel ...

Toen ik mijn tweede man ontmoette en ik opeens een moederrol voor onze oudste drie kinderen mocht en moest gaan vervullen, was ik blij dat ik een duidelijk voorbeeld had gehad. Ik leunde op mijn ervaringen van vroeger. Deed wat mijn moeder altijd deed. En nog steeds hoor ik mezelf regelmatig teksten van mijn moeder herhalen. Buigt mijn stem op eenzelfde manier met de woorden mee. Zing ik dezelfde liedjes voor onze jongste zoon Jonathan, spelen we dezelfde spelletjes.

Hoe groot de zegen van een zorgzame, lieve moeder is, beseft je des te meer wanneer je gebrokenheid in de relatie met je moeder hebt ervaren. Want we leven in een gebroken wereld. Geen moeder was en is volmaakt. Misschien worstel je met het ontbreken van dat voorbeeld van je moeder. Mogelijk omdat je je eigen moeder niet goed gekend hebt doordat ze stierf toen jij jonger of ouder was.

Misschien zijn er nog zoveel vragen die je aan haar had willen stellen.

Het kan zijn dat jouw moeder geen voorbeeld voor jou was. Wil je het juist zo graag anders doen omdat je tekortkwam en gekwetst bent waardoor je nog vaak worstelt met die pijn uit het verleden. Je hoopt juist een ander voorbeeld te zijn voor jouw kinderen. Hun iets anders na te laten voor henzelf en voor de volgende generaties.

Want daar gaat het om. Dat is de vraag voor jou en mij. Ongeacht het voorbeeld dat wij hebben gehad, zijn wij verantwoordelijk voor het voorbeeld dat wij onze dochters en zonen nalaten. Welke ervaringen vormen hun beeld van een moeder? Zijn wij een zegen?

Een van de weinige plaatsen in de Bijbel waar duidelijk geschreven wordt over een grootmoeder, moeder en een kind is in 2 Timotheüs 1:5 wanneer Paulus het volgende schrijft over het geloof van Timotheüs: 'Als ik mij in gedachtenis breng het ongeveer geloof dat

in u is, hetwelk eerst gewoond heeft in uw grootmoeder Loïs en uw moeder Eunice; en ik ben verzekerd dat het ook in u woont.’

De namen van deze twee vrouwen, Loïs en Eunice, worden maar één keer genoemd in de Bijbel. Maar het heeft ons iets te zeggen dat in dit éne voorbeeld waar we lezen over generaties van moeders, gewezen wordt op de nalatenschap van hun beider opvoeding. De geestelijke nalatenschap. ‘Maar blijf gij in hetgeen gij geleerd hebt en waarvan u verzekering gedaan is, wetende van wie gij het geleerd hebt, en dat gij van kinds af de heilige Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof hetwelk in Christus Jezus is’ (2 Timotheüs 3:14 en 15).

Het oprechte geloof van moeder Loïs heeft ongetwijfeld haar dochter Eunice jaloers gemaakt. Het heeft eraan bijgedragen dat ook zij de God van haar moeder ging zoeken en

door genade mocht vinden. Beiden hebben ze de kleine Timotheüs onderwezen in het Woord van God. Van kinds af aan leerde hij de Bijbel kennen. Ze vertelden hem over de vreugde van het dienen van God. En wat een wonder, dat hij hun voorbeeld mocht volgen. Dat in hem hetzelfde ‘ongeveinsde geloof’ tot bloei kwam. Hun beider opvoeding werd een eeuwige zegen.

Hoe groot zou het zijn wanneer je zó als moeder en later misschien zelfs als grootmoeder een zegen mag zijn voor je (klein)kinderen? Ik hoop dat je zelf iets van die zegen hebt mogen ervaren toen je zelf kind was. Dat het je persoonlijk naar de Heere heeft getrokken. Want met het geloofsleven van een moeder of een oma kunnen jij en ik het niet doen ...

Maar mocht dat niet zo zijn, mocht je die voorbeelden gemist hebben, laat het dan bij jóú beginnen. Laat jouw geloof en je leven

met God dan het eerste voorbeeld zijn voor de moeders en vaders die na jou komen. Vermoedelijk was Loïs ook de eerste in haar geslacht die een volgeling werd van Jezus. En wat heeft de Heere dat rijk willen zegenen.

Welke ‘moederzegen’ geef jij mee?

